

Slovenska
filharmonija
Glasbena galerija

PVC

PVC 4

Sezona 2023/24

Za uteho

PVC 4 Sezona 2023/24

18. februar 2024 ob 19.30

Dvorana Marjana Kozine, Slovenska filharmonija

Za uteho

Zbor Slovenske filharmonije

Rahela Durič Barič

dirigentka

Gioele Andreoli

klavir

Gregor Klančič

priprava zbora

Knut Nystedt (1915–2014)

Komm, süsser Tod

Pridi, sladka smrt

Samuel Barber (1910–1981)

Let down the bars, o Death

Spusti rešetke, o Smrt

Hugo Wolf (1860–1903)

Im stillen Friedhof

Na tihem pokopališču

Jaakko Mäntyjärvi (1963)

Come away, Death

Jaz sem tih, Smrt

Peter Cornelius (1824–1874)

Requiem

Rekviem

Jacobus Handl - Gallus (1550–1591)

Ecce, quomodo moritur justus

Glejte, kako umira pravični

Thomas Jennefelt (1954)

Warning to the rich

Svarilo bogatim

Martin Kozjek, bariton

Samuel Barber (1910–1981)

Agnus Dei

Jagnje Božje

Franz M. Herzog (1962)

Laudato si

Hvaljen, moj Gospod

**Franz Schubert (1797–1828),
prir. Clytus Gottwald (1925–2023)**

Am Tage aller Seelen

Na dan vseh duš

Edwin Fissinger (1920–1990)

Lux aeterna

Večna luč

Urška Šemrov, sopran

Martin Kozjek, bariton

**Antonín Dvořák (1841–1904),
prir. Jonathan Rathbone (1957)**

Largo iz Simfonije št. 9, »Iz Novega sveta«

Knut Nystedt

Ni nenavadno, da mnoga zborovska dela **Knuta Nystedta** temeljijo na svetopisemskih in drugih duhovnih besedilih, saj je bilo med skladateljevim odraščanjem doma petje krščanskih himnusov del vsakdana. Gregorijanski koral in cerkvena glasba v slogu Palestrine sta imela pomemben vpliv na Nystedta, ki je bil prav tako več desetletij cerkveni organist v Oslu. Leta 1987 je prvo vrstico Bachove skladbe *Komm, süßer Tod, komm selge Ruh* (*Pridi, sladka smrt, pridi, blaženi mir*), BWV 478, za glas in basso continuo, priredil v *Komm, süsßer Tod* (*Pridi, sladka smrt*) oz. **Nesmrtni Bach**, op. 153b, za mešani zbor brez spremljave. To je ena Bachovih najpopularnejših skladb na petkitično pesem anonimnega avtorja, ki jo je napisal za pesmarico Georga Christiana Schemellija, izdano leta 1736 v Leipzigu. Zbor najprej zapoje novo, štiriglasno različico Bachove melodije, nakar zvok »odlebdni« v zraku, kar skladatelj dosega z uporabo različnih tempov v različnih glasovih, ki fraze pričnejo in zaključijo skupaj, na skladateljev predlog pa naj bi se zbor za doseganje zelenega učinka postavil tudi okrog občinstva. Rezultat je ruski skladatelj in muzikolog Vladimir Morosan opisal kot »teologijo, izraženo v zvoku«.

Poleti 1936 je **Samuel Barber** na željo dirigenta Artura Toscaninija počasni stavek svojega *Godalnega kvarteta*, op. 11, priredil v znameniti *Adagio za godala*. Ekspresivna, z melanholijo nabita fraza

se preoblikuje, raste, se ponavlja, obrača in počasi doseže trhel, a bleščeč vrhunec. Zahvaljujoč pogosti rabi v popularni in filmski industriji za spremljavo predvsem težkih, mrakobnih trenutkov se je melodija vtisnila v svetovno podzavest. Tri desetletja kasneje se je skladatelj ponovno vrnil k *Adagiu*, tokrat s priredbo za mešani zbor. Uglasbil je latinsko besedilo stavka mašnega ordinarija, **Agnus Dei** (*Jagnje Božje*). »Barber je na površje prinesel občutek duhovnosti tega dela [*Adagia*],« piše Graham Olson. Z le malo sprememb v glasbi, ki se nanašajo predvsem na skromnejše, a nujne prilagoditve v sopranih, se glasba neverjetno prilega izbranemu besedilu. Vrhunec počasi, a vztrajno doseže v najbolj pereči priprošnji besedila, »miserere nobis« (»usmili se nas«). V eni težjih zborovskih stvaritev morajo pevci enakomerno zadrževati dolge, čiste linije ter biti sposobni izvesti zelo širok dinamični razpon. Istega poletja kot *Adagio* je Barber uglasbil poezijo ameriške pesnice Emily Dickinson iz leta 1891. **Let down the bars, o Death** (*Spusti rešetke, o Smrt*) za mešani zbor po zadržanem, sramežljivem uvodnem pozivu poosebljeno Smrt nagovarja v homofonem, koralnem stavku. Podobno kot *Adagio* pa se dinamično stopnjuje in vzkipi ter vrhunec doseže z odločnejšo ponovitvijo poziva Smrti.

Hugo Wolf si je s svojimi samospevi v glasbeni zgodovini nedvomno prislužil nesmrtnost. Manj znana, a nič manj pozornosti vredna ni njegova zborovska

Hugo Wolf

ustvarjalnost. Med Wolfovimi zbori najdemo predvsem skladbe za mešane in moške sestave, s spremljavo ali brez, v njih pa se odraža kompozicijski jezik, ki združuje elemente, značilne za njegove samospeve, s potezami zborovske glasbe nemško govorečega okolja poznega 19. stoletja. ***Im stillen Friedhof*** (*Na tihem pokopališču*) za mešani zbor in klavir je napisal leta 1876, ko je bil še študent na dunajskem konservatoriju. Avtor besedila je nemški pesnik, novinar in revolucionar Karl Ludwig Pfau. Sprva mirno in plodovito študijsko obdobje je bilo sicer prežeto s konflikti, ki so vodili v Wolfovo izključitev iz konservatorija in vrnitev osramočenega v rodni Slovenj Gradec. V tem času je nastalo več kot 45 kompozicij, med njimi 12 za zbor. V teh »študentskih delih«, kot piše Peter Pockock, »vidimo ‚Wolfa samospeva‘, kot ga poznamo danes«. Kot v njegovih drugih zgodnjih zborovskih delih lahko tudi v *Na tihem pokopališču* zaznamo skladateljevo zanimanje za kakovostno poezijo ter rabo kromaticizma za barvito glasbeno slikanje. Med trpkim občutkom razočaranja nad hitro minljivostjo življenja poplesavajo opomini na lepote in neomajno človeško dostojanstvo.

Jaakko Mäntyjärvi, eden najpopularnejših sodobnih finskih zborovskih skladateljev, je muzikolog, prevajalec, pa tudi zborovski pevec in dirigent. Njegov opus šteje okoli 150 kompozicij, s težiščem na vokalni glasbi.

Med njegova obsežnejša dela spadajo *Dagen svalnar...* (*Dan se hladi ...*, 1991/1993), *Pseudo-Yoik* (1994), *El Hambo* (1997), štiridesetglasni motet *Tentatio* (*Napad*, 2006), *Stuttgarter Psalmen* (*Stuttgartski psalmi*, 2009), *Trinity Service* (2019) in zbirka Štiri Shakespearjeve pesmi (1984). Slednja je nastala med skladateljevim študijem Shakespearjevih dram na Univerzi. Posvetil jo je študentskemu zboru Savolaisen Osakunnan Laulajat, ki je cikel premierno izvedel februarja 1985 v Helsinkih. Štiri izbrane pesmi izvirajo iz Shakespearjevih dram *Dvanajsta noč*, *Macbeth*, *Sen kresne noči* in *Vihar*. V komediji *Dvanajsta noč* ali *Kar hočete spremljamo romantični zaplet med plemiško hčerjo Violo, vojvodo Orsinom in grofico Olivio*. Viola, ki se je zaradi brodoloma znašla v njej tuji deželi Iliriji, uspe, z avoljo preživetja, v moški preobleki in z novim imenom Cesario pridobiti službo pri vojvodi Orsinu. Orsino, obseden v ljubezni do grofice Olivie, v upanju na uspešno snubitev k Olivii pošilja Cesaria-Violo, grofica pa se zaljubi v slugo. Povrh vsega se Viola zaljubi v vojvodo. Ljubezenski trikotnik ves čas obdaja družba dvorjanov in slug, med katerimi je tudi Oliviiin dvorni norček Feste, ki dogajanje spremlja z naborom pesmi. V četrtem prizoru drugega dejanja zapoje pesem »Come away, Death«, ki opisuje preprosto resnico nedolžne, neuslišane ljubezni, za katero trpijo vsi trije junaki. **Come away, Death** (*Jaz sem tih, Smrt*) je »mešanica renesančne poezije in sodobne glasbe«, piše Mäntyjärvi. »Padajoča figura na ponavljajoči se besedi *jokati* (weep, op. p.)

proti koncu odseva tonsko slikanje, značilno za madrigale.« Glasba se mestoma, a redko odmika daleč od tradicionalne harmonije.

Peter Cornelius

Skladatelj, pisec, pesnik in prevajalec **Peter Cornelius** je izhajal iz družine igralcev in že kot otroka ga je oče pripravljaj na življenje na odru. Tudi z glasbo se je srečal zgodaj – igral je violino in skladal. Po študiju glasbe se je preselil v Berlin, kjer se je vrtel v krogu pomembnih sodobnikov, med njimi bratov Grimm in Felixa Mendelssohna. Njegov zgodnejši skladateljski opus obsega komorno glasbo posvetnega in sakralnega značaja, samospeve, pa tudi opere. Leta 1859 se je preselil na Dunaj, kjer je prijateljeval z Wagnerjem. Med drugimi je spoznal tudi dramatika Friedricha Hebbela, čigar besedilo pesmi *Seele, vergiss sie nicht* (*Duša, ne pozabi jih*) je po njegovi smrti leta 1863 uglasbil v **Rekviem** – namig na tradicionalno katoliško mašo za umrle je prisoten le v naslovu. Po besedah dirigenta Geoga Grüna, ki je izvedbo *Rekviema* posnel za zgoščenko leta 2003, gre za Corneliusovo najzrelejše zborovsko delo. Cornelius ga je skozi leta vedno znova spreminjal in dopolnjeval ter v zadnji različici dokončal leta 1872. Je primer prefinjenega združevanja besedila in glasbe ter čustveno nabita manifestacija Hebblove predloge, ki jo skladatelj dopolnjuje s ponavljajočimi se vrsticami besedila. Močna kromatična linija na začetku, ki ustvarja med glasovi osupljive disonance, potrjuje Corneliusov status mojstra harmonije.

Thomas Jennefelt je pričel peti že v zgodnjem otroštvu. To so bili njegovi prvi glasbeni koraki, ki so ga privedli do študija glasbene pedagogike na Kraljevi akademiji za glasbo v Stockholmu. V tem obdobju je bil aktiven na različnih področjih: ustvarjal je elektronsko glasbo, pel v zborih, pisal glasbene prispevke za razne časopise in pripravljaj radijske programe. Intimno se je spoznal z zmožnostmi ljubiteljskih in profesionalnih zborov ter sposobnostmi človeškega glasu. Je eden najpogosteje izvajanih sodobnih švedskih skladateljev, mednarodno priznanje pa je dosegel prav s skladbo ***Warning to the rich*** (*Svarilo bogatim*). Skladba temelji na istoimenskem svetopisemskem odlomku iz Jakobovega pisma (Jak 5,1-6), ki človeštvo opozarja na nevarnosti naše lastne požrešnosti ter svari pred grozovito kaznijo, ki preti pohlepnim. Učinek skladbe za mešani zbor in bariton solo je nedvomen. Preteči uvod s ponavljajočim se motivom v altih in basih, počasi in vztrajno naraščajoča dinamika, ki iz šepeta kulminira v »brutalno« – kot je označeno v partituri – svarilo, zlovešči smeh in solistični nastop baritona, ki pripoveduje o bolečini izkoriščanih delavcev. Praizvedba je naredila vtis tudi na samega skladatelja: »Pred praizvedbo *Svarila bogatim* na festivalu glasbe mladih v Bergenu na Norveškem leta 1978 je generalka potekala v nakupovalnem centru pred zaprtjem. Ljudje so odložili svoje nakupovalne vreče, stali in poslušali. Začetek skladbe je tako pomenljiv in videl sem, kako jih je prevzel. Takrat sem prvič začutil: Zdaj pa sem naredil prav!«

Thomas Jennefelt

Jacobus Gallus

Ecce, *quomodo moritur justus* (Glejte kako umira pravični) je že stoletja najbolj znan motet **Jacobusa Gallusa**, enega najpomembnejših evropskih skladateljev pozne renesanse. Skladatelj, ki je sam najpogosteje uporabljal ime Iacobus Handl (mestoma tudi Hándl ali Händl), se je rodil leta 1550 v vojvodini Kranjski, a žal o njegovem točnem kraju rojstva še danes zaradi pomanjkanja zanesljive arhivske dokumentacije lahko le ugibamo. Vemo, da ga je življenjska pot peljala v benediktinsko opatijo v Melku, v premonstratenski samostan Zábřdovice pri Brnu na Moravskem, nato pa še v Šlezijo, kjer je bil med drugim škofov organist in kapelnik v Olomucu in Kroměřížu, preden se je nastanil v Pragi. Tu je v sodelovanju z bratom Georgiusom stekla plodovita tiskarska dejavnost in leta 1586 je izšla skladateljeva prva knjiga motetov. Do leta 1590 je izšlo pet knjig, ki tvorijo *Opus musicum*, obširno zbirko 374 motetov za vse liturgične praznike cerkvenega leta. V njih Gallus izkazuje veščino v formalnih in izraznih kompozicijskih prijemih časa ter jim doda svoj lastni pridih. *Ecce, quomodo moritur justus* je izšel v leta 1587 izdani drugi knjigi motetov. Besedilo, ki temelji na prvih besedah 57. poglavja knjige preroka Izaije in se nanaša na Kristusovo smrt, je bilo v rabi za 24. rezponzorij, pet med jutranjicami na veliko soboto. Gallusov verz se razlikuje od tradicionalnega rezponzorialnega verza (Iz 53,7-8). Uvodni poziv »ecce« (»glej«) z zadržkom na besedi ustvarja bridko občutje moteta. Nastopi

jasnih, pogostih pavz oziroma premorov za vdih besedilo členijo in zaokrožajo v krajše miselne enote. Oblikovno se motet deli na dva dela, v vsakem pa se kakor refren ponovita isti napev in besedilo.

Franz M. Herzog, avstrijski skladatelj, dirigent in predavatelj, je vodja programa zborovskega dirigiranja na Konservatoriju Johanna Josepha Fuxa v Gradcu, kjer je leta 2011 ustanovil Gospel & Jazz Choir. Leta 1994 je ustanovil ansambel za sodobno glasbo Cantus, kot umetniški vodja komornega zbora Vocalforum Graz in štajerskega državnega mladinskega zbora Cantanima je dosegel številne mednarodne uspehe. Leta 2008 je bil eden od umetniških vodij 5. Svetovnih zborovskih iger, leta 2011 pa Svetovnih zborovskih prvenstev. Med letoma 2012 in 2015 je bil umetniški vodja Zborovske zveze Avstrije. Leta 2015 je ustanovil in postal umetniški vodja Mladinskega zbora Avstrije (JCÖ). Od leta 2014 je umetniški vodja festivala Voices of Spirit. Kot skladatelj je aktiven predvsem na področju vokalne in vokalno-instrumentalne glasbe. Leta 2011 je uglasbil besedilo t. i. Sončevega kantika sv. Frančiška Asiškega (ok. 1181–1226) **Laudato si** (*Hvaljen, moj Gospod*). Pesem je v umbrijskem dialektu italijanskega jezika in naj bi bila prva italijanska pesem z znanim avtorjem. Frančišek Asiški v skladu s svojo teologijo v pesmi hvali Boga in se mu zahvaljuje za daritev narave in naravnih pojavov, živali in, nenazadnje, človeka. Herzog je izbral kitici,

Franz Schubert

ki slavita odpuščanje, mir in sposobnost človeka, da z Njegovim blagoslovom dostojanstveno prenaša tegobe življenja. Vzdušje v besedilu odseva z disonancami, bolečino pa še posebej izpostavlja s pomočjo energičnih sekundnih intervalov, triol in stopnjujoče se dinamike (»et sostengono infirmitate«, slov. »in prenašajo slabosti«). Prelomni trenutek nastopi s hvalnico vztrajnosti v miru (»beati«, slov. »blagor«), vrhunec pa doseže v triumfalnem, zadržanem zaključku na besedi »incoronati« (»kronani«).

Najaktivnejše obdobje produktivnosti **Franza Schuberta** se je pričelo v pozni jeseni leta 1814. Njegov kompozicijski jezik je že vseboval vzorce njegove zrele ustvarjalnosti. V letu 1816 je napisal več kot 110 samospevov na besedila Goetheja, Schillerja, Mayrhoferja, Matthissona in drugih, dokončal *Mašo v C-duru*, D. 452, dve simfoniji, godalni kvartet, tri sonate za violino in klavir ter dve dejanji opere *Die Bürgschaft* (*Poroštvo*), D. 435. Tega leta je v slogu kitičnega samospeva uglasbil tudi *Litanijo za praznik vseh svetih* pesnika Johanna Georga Jacobija. Vokalna melodija razkriva elemente italijanskega belkanta, združenega s specifično nemškim romantičnim sentimentom. Robert Capell, avtor knjige *Schubert's Songs* (*Schubertovi samospevi*), je o skladbi zapisal naslednje: »Nikoli ni bilo bolj resničnega in bolj ganljivega izraza preproste pobožnosti in tolažene žalosti.« Pesem sledi zaporedju

invokacij za vse duše, ki so zapustile ta svet – zaključuje pa jih iskrena in krepostna priprošnja: »Naj vse duše počivajo v miru.« Skupaj s še tremi Schubertovimi samospevi je skladatelj, dirigent in muzikolog **Clytus Gottwald** samospev **Am Tage aller Seelen** (*Na dan vseh svetih*) priredil za mešani zbor in izdal kot zbirko z naslovom *Vier Gesänge* (Štirje napevi).

Edwin Fissinger je svoje prve glasbene korake naredil v domačem Rockfordu v Illinoisu (ZDA). Kompozicijo je študiral na Ameriškem konservatoriju za glasbo v Chicagu. Po magisteriju se je vpisal na doktorski študij glasbene literature, dirigiranja in muzikologije ter doktoriral na temo zborovske glasbe Antonia Caldare. V svoji karieri ni predstavljal le pomembnega člana ameriške zborovske pokrajine, temveč je kulturi pomembno prispeval tudi s poučevanjem na univerzitetni stopnji ter zborovskim uredništvom. Njegova izjemna izrazna sposobnost živi dalje v kompozicijah, kot je **Lux aeterna** (*Večna luč*), ki jo je napisal leta 1982. Posvečena je Fissingerjevemu študentu in njegovi ženi, ki sta preminula v prometni nesreči. V glasbenem stavku združuje zgodovinsko s sodobnim v obliki kombiniranja gregorijanskih melodij s tonskimi grozdi, ki prosto lebdijo v izvedbi ženskih in moških solističnih glasov. Besedilo *Lux aeterna* je priprošnja za večni mir in večno luč umrlim ter predstavlja del latinske katoliške maše za umrle, *Requiem*, ki sledi molitvi *Agnus Dei* (Jagnje Božje).

Edwin Fissinger

Jonathan Rathbon

Program zaokrožuje **Largo** iz Dvořákové *Simfonije št. 9 v e-molu, op. 95, »Iz Novega sveta«* v sveži preobleki

Jonathana Rathbona. Rathbone je eden najslovitejših britanskih skladateljev, zborovodij in dirigentov. Pred študijem na londonski Kraljevi akademiji za glasbo je bil zborist v katedrali v Coventryju in na Univerzi v Cambridgeu, kjer je študiral matematiko. Skozi leta se je kot pevec in zborovodja izpopolnjeval v vrhunskih zborih St. Bride's choir, Fleet street in BBC singers. Od leta 1984 pa do 1996 je bil član vokalne zasedbe Swingle singers, sčasoma postal njihov umetniški vodja in zanje priredil mnoge kompozicije. Po vsem svetu vodi delavnice, poučuje in predava petje v harmoniji v ozki legi, zborovsko dirigiranje, zborovske tehnike, vokalno aranžiranje in improvizacijo, kot žirant deluje na zborovskih tekmovanjih ter sodeluje z različnimi vokalnimi sestavi doma in v tujini. Svoje skladbe izdaja izključno pri založniški hiši Peters, ustvarja pa tako skladbe za vokalne in vokalno-instrumentalne kot tudi instrumentalne zasedbe. Leta 2004 je v sklopu zborovske serije Kikapust, ki omogoča široko ponudbo a cappella zborovskih priredb izpod peresa Rathbona in še dveh nekdanjih pevcev Swingle singers, izšla priredba počasnega stavka iz Dvořákové najslavnejše simfonije za mešani zbor. Skladatelj se ni odločil za uglasbitev določenega besedila, temveč glasbo pevci izvajajo z glasovi »a«, »u« in »du«. Skladba zajema osrednjo temo

Pretežno
vokalni
cikel

angleškega roga, ki jo solistično uvede drugi sopran, drugi del teme pa si med seboj podajajo preostali glasovi.

Jana Erjavec

ŠČUREK
VINO WINE

Pokoncertno druženje občinstva z nastopajočimi ob ponudbi izbranih vrhunskih slovenskih vin

Ministrica za zdravje opozarja:
Prekomerno uživanje alkohola lahko škoduje zdravju!

GLASBENIK SEM

Slovenska filharmonija se pridružuje dobrodelni akciji zagotavljanja pomoči otrokom in mladostnikom iz socialno in ekonomsko ogroženih okolij pri razvijanju njihovih glasbenih potencialov, ki jo s skladom **Glasbenik sem** izvaja Zveza prijateljev mladine Slovenije. Otrokom in mladostnikom, ki si želijo glasbenega ustvarjanja in zanj nimajo možnosti, želi omogočiti glasbeno izobrazbo ali pomagati pri nakupu inštrumenta. Tako mladi ne bodo prikrajšani za možnost pridobivanja glasbenega znanja in razvoja svojega talenta.

Slovenska filharmonija se ob tem zavezuje, da bo izbranim prejemnikom pomoči iz sklada **Glasbenik sem** pomagala pri uveljavljanju njihovega glasbenega talenta in pridobljenega znanja.

Zato vas, cenjene poslušalke in poslušalci, prijazno vabimo, da tudi vi po svojih močeh prispevate v sklad **Glasbenik sem**.

Z načinom delovanja sklada **Glasbenik sem** se lahko seznanite na zgornji povezavi.

Slovenska
filharmonija

Če želite podpreti otroke in mladostnike
pri njihovem glasbenem razvoju,
jim lahko pomagate z nakazilom:

Zveza prijateljev mladine Slovenije

Dimičeva ulica 9, 1000 Ljubljana

TRR: SI56 0310 6100 1018 757

Sklic: SI00 245018

Namen: SF – Glasbenik sem

QR koda za nakazilo, ki jo
prebere aplikacija vaše
mobilne banke.

*Zveza Prijateljev
Mladine Slovenije®*

Rahela Durič Barić

dirigentka

Foto: osebni arhiv

Rahela Durič Barić je obiskovala osnovno in srednjo glasbeno šolo v svojem rojstnem mestu Mariboru. Glasbeno pot je začela kot violinistka in po končani maturi leta 2007 nadaljevala šolanje v Gradcu, kjer je študirala zborovsko dirigiranje pri Johannesu Prinzu ter orkestrsko dirigiranje pri Wolfgangu Dörnerju. Leta 2011 je diplomirala iz orkestrskega, 2013 pa z odliko magistrirala še iz zborovskega dirigiranja. Od oktobra 2016 dela kot pomožna profesorica za zborovsko dirigiranje na Univerzi za glasbo v Gradcu v razredu Johannesesa Prinza in od oktobra

2023 v razredu Benjamina Lacka. Je mentorica na seminarjih za zborovodje in učitelje po vsej Avstriji, pa tudi v Sloveniji in Italiji.

Na mednarodnem tekmovanju za mlade dirigente v Torinu 2015 je prejela nagrado za obetavnega mladega dirigenta in štipendijo Noël Minet. V Avstriji, kjer živi od leta 2007, je bila januarja 2016 izbrana za talent meseca na priznanem kulturnem radiu Ö1. Bila je tudi štipendistka mesta Gradec za nadarjene študente. Leta 2016 je pomagala ustanoviti projekt meet4music, ki si prizadeva za integracijo pribežnikov in ljudi s posebnimi potrebami prek glasbe. V okviru tega projekta je dve leti vodila mesečno skupno petje («open singing») na Univerzi za glasbo v Gradcu. Med 2014 in 2019 je aktivno sodelovala v projektu SUPERAR, namenjenem otrokom iz socialno šibkejših družin v osnovnih šolah z visokim deležem migrantov. Tem nudijo kakovostno in brezplačno glasbeno izobrazbo, predvsem skozi petje v zboru. Sprva je delovala kot zborovodkinja v šolah, kasneje pa v procesu izobraževanja novih zborovodij.

Marca 2019 je na mednarodnem tekmovanju zborovskih dirigentov Aegis Carminis v Kopru osvojila prvo nagrado, nagrado občinstva in nagrado zbora za najboljšega dirigenta. Dirigira več zborovskim sestavam in je od oktobra 2021 nova umetniška vodja APZ Tone Tomšič Univerze v Ljubljani, s katerim je že v prvi sezoni osvojila zlato plaketo na državnem tekmovanju Naša pesem v Mariboru. Julija 2023 so na priznanem tekmovanju v Špitalu ob Dravi osvojili prvo mesto v ljudski kategoriji, drugo mesto v kategoriji prostega programa in posebno nagrado za najboljšo izvedbo sodobnega dela.

Gioele Andreolli

pianist

Foto: Iztok Zupan

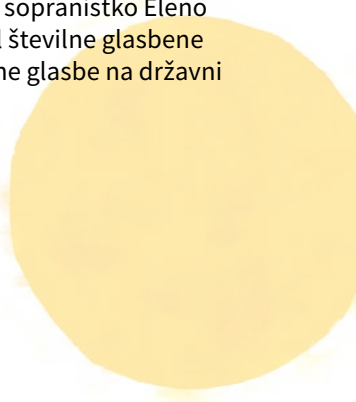
Italijanski pianist **Gioele Andreolli** je od leta 2023 uradno korepetitor Zbora Slovenske filharmonije, trenutno pa obiskuje magistrski tečaj zborovskega dirigiranja na Konservatoriju v Trentu pri profesorici Petri Grassi. Po diplomi iz klavirja – korepeticij na Konservatoriju F. A. Bonportija v Trentu je nadaljeval magistrski študij na Konservatoriju G. Verdija v Milanu, kjer je pod mentorstvom Umberta Finazzija in Luigija Marzole diplomiral z najvišjo oceno in odliko. Izpopolnjeval se je na tečaju korepeticij na Akademiji za operno umetnost Gledališča

Coccia v Novari. Udeležil se je številnih klavirskih in korepetitorskih mojstrskih tečajev pri priznanih italijanskih pianistih, kot sta Denis Zardi in Enza Ferrari, ter poletnega tečaja za korepetitorje na Akademiji gledališča La Scala v Milanu. Diplomiral je tudi iz orgel in zborovskega dirigiranja na Inštitutu sakralne glasbe Diocesan v Trentu.

Kot korepetitor zborov in solistov od leta 2019 deluje v mnogih gledališčih, zborovskih ansamblih in orkestrih, med drugim na Rossinijevem opernem festivalu v Pesaru, v Gledališču Coccia v Novari, pri ansamblu Vocale Continuum, na Regionalnem festivalu sakralne glasbe, v Filharmoničnem orkestru Settenovecento, ženskem opernem zboru Giardino delle Arti v Trentu in drugje. Sodeloval je z odmevnimi dirigenti, kot so Trevor Pinnock, Federico Maria Sardelli, Alessandro Bonato, Peter Dijkstra, Lorenzo Donati, Kaki Solomnišvili, Philipp von Steinaecker, Margherita Colombo in drugi.

Leta 2019 je ustanovil duo s sopranistko Eleno Di Marino, s katero je osvojil številne glasbene nagrade v kategoriji komorne glasbe na državni in mednarodni ravni.

Knut Nystedt / Johann Sebastian Bach

Komm, süsser Tod

Pridi, sladka smrt

Anonimni pesnik; prevedla Katarina Šter

Pridi, sladka smrt.

Pridi, blažen mir.

Pridi, popelji me

v pokoj.

Samuel Barber

Let down the bars, o Death

Spusti rešetke, o Smrt

Emily Dickinson; prevedla Jana Erjavec

Spusti rešetke, o Smrt!

Utrujene črede vstopajo.

Njih blejanje se ne ponavlja več,
njih tavanje je končano.

Tvoja je najtišja noč,
tvoja najvarnejša staja;
preblizu si, da bi te iskal,
prenežna, da bi ti ukazoval.

Spusti rešetke, o Smrt!

Utrujene črede vstopajo.

Hugo Wolf

Im stillen Friedhof Na tihem pokopališču

Ludwig Pfau; prevod iz arhiva SF

Ko grem po tihem pokopališču,
mi je težko pri srcu.
Vidim, da so najzvestejša človeška srca,
polna trpljenja in radosti,
tako hitro pozabljena.

Trava ga, oh, hitro prerašča,
in sam spet vesel postaja.
Tako kot list pade z drevesa,
mineva življenje na svetu –
ptice pojejo dalje.

O človeško srce, polno ponosa!
Kaj šepetajo ciprese?
Na majhnem prostoru rastemo,
komaj položijo srce pod nas,
že je pozabljeno.

Jaakko Mäntyjärvi

Come away, Death Jaz sem tih, Smrt

William Shakespeare; prevedel Oton Župančič

Jaz sem tih, jaz sem tih, Smrt,
zdaj v krsto denite me;
na moj dih, na moj dih, Smrt;
kruto me je ubilo dekle.

Pripravite mi prt, ves bel,
pretkan ves!
Kdo Smrt kot jaz je nase vzel
vdan ves?

Ni en sam, ni en sam cvet
naj na krsto ne bo mi dejan;
drug noben, drug noben zret
naj ne pride, kam bom pokopan.

Prihranite ljubimcem jad
nad mojo jamo:
skrivaj me položite spat
na samo!

Peter Cornelius

Requiem **Rekviem**

Friedrich Hebbel; Duša, ne pozabi jih; prevod iz arhiva SF

Duša, ne pozabi jih, ne pozabi mrtvih!
Glej, okrog tebe lebdijo, zgroženi, zapuščeni
in ko ubogim ljubezen razpiha sveti žar,
zadihajo in se ogrejejo
in zadnjič užijejo svoje ugašajoče življenje.
Duša, ne pozabi jih, ne pozabi mrtvih!
Če pred njimi zapreš svoje srce,
otrpnejo še globoko v notranjosti.
Tedaj jih pograbi vihar noči,
ki se mu upirajo stisnjeni
v naročju ljubezni.
In prežene jih silovito
skozi neskončno puščavo,
tja, kjer je samo boj,
boj spuščениh sil za novo življenje.

Jacobus Handl - Gallus

Ecce, quomodo moritur justus

Glejte, kako umira pravični

Šesti rezponsorij za veliko soboto; prevedel Janez Podboj

Glejte, kako umira pravični,
pa nihče v srcu ne čuti.
Žrtev sveti moške so,
pa mar ni nobenemu.
Iz kroga ljudi je hudobnih odstranjen pravični
in večno bo živel v preslavnem spominu.
Počitka je našel mesto mirno,
na Sionu prebivališče svoje.
In večno bo živel v preslavnem spominu.

Thomas Jennefelt

Warning to the rich

Svarilo bogatašem

Jak 5,1-6 in 4,9; SSP

No, bogataši,
razjokajte se in tarnajte zaradi nesreč,
ki prihajajo nad vas.
Vaše bogastvo je preperelo
in vaša oblačila so požrli molji.
Vaše zlato in srebro je zarjavelo
in njuna rja bo pričala zoper vas
ter razjedla vaše meso kakor ogenj.
V zadnjih dneh ste kopičili zaklade.
Glejte, plačilo,
ki ste ga utajili delavcem,
kateri so poželi vaša polja, kriči –
in klici žanjcev so prišli
do ušes Gospoda nad vojskami.
Razkošno ste živeli na svetu,
naslajali ste se
in za dan klanja zredili svoja srca.

Pravičnega ste obsodili in ubili – ni se vam upiral.
Začutite svojo nesrečo, žalujte in jokajte;
vaš smeh naj se spremeni v žalost in veselje
v potrnost.

Samuel Barber

Agnus Dei

Jagnje Božje

Jagne Božje, ki odjemlješ grehe sveta,
usmili se nas.

Jagne Božje, ki odjemlješ grehe sveta,
usmili se nas.

Jagne Božje, ki odjemlješ grehe sveta,
podari nam mir.

Franz Herzog

Laudato si

Hvaljen, moj Gospod

Sv. Frančišek Asiški, Sončna pesem – hvalnica stvarstva;
prevedel Vital Vodušek

Hvaljen, moj Gospod, v onih,
ki zaradi tvoje ljubezni odpuščajo
in prenašajo slabosti in trpljenje.
Blagor njim, ki ostanejo v miru,
zakaj ti, Najvišji, jih boš kronal.

Franz Schubert

prir. Clytus Gottwald

Am Tage aller Seelen

Na dan vseh duš

Johann Georg Jacobi, Litanija za praznik spomina vseh vernih rajnih;
prevedla Jana Erjavec

Počivajo v miru naj vse duše,
njih strahotno trpljenje je minilo,
njih sladke sanje so mimo,
potešene z življenjem, tiste komaj rojene,
ki so zapustile ta svet:
naj vse duše počivajo v miru!

Duše ljubečih deklet,
katerih solze so brez številke,
od nevernega ljubimca zapuščene,
odklonile so slep svet:
naj vse, ki odtlej svet so zapustile,
naj vse duše počivajo v miru!

In tiste, ki se niso nikoli soncu smejale,
ki na bodičavi postelji ležijo, budne pod luno,
da bi nekoč v čisti nebeški svetlobi
gledale Boga v obraz:
naj vse, ki odtlej svet so zapustile,
naj vse duše počivajo v miru!

Edwin Fissinger

Lux aeterna

Večna luč

Večna luč naj jim sveti, Gospod.
S tvojimi svetniki vekomaj, ker si dober.
Gospod, daj jim večni pokoj
in večna luč naj jim sveti.
Naj počivajo v miru. Amen.

Februar, marec 2024

FKK 3

Za mlade

29. februar in 1. marec 2024 ob 19.30

Gallusova dvorana, Cankarjev dom

Orkester Slovenske filharmonije

Douglas Boyd *dirigent*

Patricija Avšič *violina*

Spored:

Jurij Mihevec: Uvertura k spevoigri Vilinsko dete

Henryk Wieniawski: Koncert za violino in orkester št. 1 v fis-molu, op. 14

Johannes Brahms: Simfonija št. 1 v c-molu, op. 68

SMS 4

Za razvedrilo

7. in 8. marec 2024 ob 19.30

Gallusova dvorana, Cankarjev dom

Orkester Slovenske filharmonije

Gordan Nikolić *violina in glasbeno vodstvo*

Céline Flamen *violončelo*

Spored:

Johannes Brahms: Koncert za violino, violončelo in orkester v a-molu, op. 102

Felix Mendelssohn Bartholdy: Simfonija št. 4 v A-duru, op. 90, »Italijanska«

Slovenska
filharmonija

SIM 3

Sobotna izobraževalna matineja

16. marec 2024 ob 11.00

Dvorana Marjana Kozine, Slovenska filharmonija

Predstavitve skladatelja Lojzeta Lebiča

in njegove skladbe *Glasba Queenslanda*

SOS 3

Za slavljenca

20. marec 2024 ob 19.30

Gallusova dvorana, Cankarjev dom

Orkester Slovenske filharmonije

Zbor Slovenske filharmonije

Matthias Hermann *dirigent*

Spored:

Richard Wagner: Predigra k operi Lohengrin

Bernd Alois Zimmermann: Stille und Umkehr

Lojze Lebič: Glasba Queenslanda

Morton Feldman: Coptic Light

Richard Wagner: Predigra in zbor iz 3. dejanja
opere Lohengrin »Z zvestobo vodena, stopata tja«

PVC 5

Za razmislek

24. marec 2024 ob 19.30

Dvorana Marjana Kozine, Slovenska filharmonija

Zbor Slovenske filharmonije

Mešani mladinski pevski zbor

I. gimnazije v Celju

Stephen Layton *dirigent*

Harrison Cole *orgle*

Ana Potočnik *mezzosopran*

Peter Grdadolnik *bariton*

Spored:

Maurice Duruflé: Štirje moteti na gregorijanske teme

Maurice Duruflé: Oče naš

Francis Poulenc: Pozdravljena, Kraljica

Maurice Duruflé: Preludij in fuga na ime Alain, op. 7

Maurice Duruflé: Requiem, op. 9

FKK 3

Filharmonični
klasični
koncerti

FKK

Za mlade

29. februar in 1. marec 2024 ob 19.30

Gallusova dvorana, Cankarjev dom

**Orkester
Slovenske
filharmonije**

Douglas Boyd
dirigent

Patricija Avšič
violina

Spored:

Jurij Mihevec:

Uvertura k spevoigri
Vilinsko dete

Henryk Wieniawski:

Koncert za violino in
orkester št. 1
v fis-molu, op. 14

Johannes Brahms:

Simfonija št. 1
v c-molu, op. 68

Patricija bo ponovno nastopila
z Orkestrom Slovenske filharmonije
in izvedla virtuozni *Koncert za violino
in orkester št. 1 v fis-molu*
Henryka Wieniawskega.

Nakup vstopnic:

**Informacijsko središče
Cankarjevega doma**

Prešernova cesta 10
podhod Maxija, Ljubljana

T +386 1 2417 299 / 300

E vstopnice@cd-cc.si,
tickets@cd-cc.si

Spletni nakup:

www.cd-cc.si

www.filharmonija.si

Slovenska
filharmonija

 eurolakat

Sio1NET.

TAM TAM

POLZELA
SINCE 1927

Če želite prejemati redna e-obvestila o programu Slovenske filharmonije, sporočite svoj e-naslov na **info@filharmonija.si**.

Koncertni list Slovenske filharmonije
Pretežno vokalni cikel – PVC 4
Izdala: Slovenska filharmonija
Direktor Slovenske filharmonije in umetniški vodja OSF: Matej Šarc
Umetniški vodja ZSF: Gregor Klančič
Avtorica spremne besede: Jana Erjavec
Jezikovni pregled: Tanja Svenšek
Oblikovanje: Arih Dinamik, d. o. o.
Prelom: Vlado Trifkovič
Ljubljana, februar 2024

Redakcija koncertnega lista je bila končana 14. februarja 2024.

ISSN 2350-5117

Slovenska filharmonija –
Academia philharmonicorum

@slofilharmonija

Slovenska filharmonija
Orkester Slovenske filharmonije
Zbor Slovenske filharmonije

Kongresni trg 10
1000 Ljubljana
T +386 1 2410 800
E info@filharmonija.si
www.filharmonija.si

Ustanoviteljica Slovenske filharmonije je Vlada Republike Slovenije. Dejavnost Slovenske filharmonije financira Ministrstvo za kulturo.

Slovenska
filharmonija